

[Alvilda Larsen.]

kan det ikke være rigtigt at ty til en større beskatning af varerne, der sælges her eller andre lignende steder.

Jeg synes derfor, det ville tjene restauratørerne til ære, hvis de sammen med andre befolkningsgrupper ville rette deres harme og protester mod den politik, der føres her i landet, den politik, som kræver nedsættelse af forbruget i befolkningen, og hvis de ville protestere imod militærpolitikken, mod militærudgifterne, der kræver livremmen spændt ind hos befolkningen.

Af det, jeg har sagt, fremgår det, at mit parti ikke kan tilslutte sig de ændringer, der foreslås her, de forslag, som tjener til at støtte en udvikling, der gør det dyrere for folk at nyde de sparsomme fornøjelser, de kan tillade sig i dag. Jeg tænker på bestemmelsen om selskabslokalerne inddragning under beværterloven. Jeg er ganske på det rene med, at begrundelsen herfor er, at man har foretaget ændringer i afgiftslovene for nogle år siden, hvorved man tog selskabslokalerne med. Allerede dengang protesterede vi. Der findes slet ikke så få familier her i landet, som bor i små lejligheder og ikke har plads til at fejre f. eks. bryllupper, konfirmationer og andre familiefester i deres hjem og ikke har råd til at fejre disse begivenheder på restaurationer, og som derfor lejer disse selskabslokaler. Ved at inddrage disse lokaler på den måde, det sker her, er jeg bange for, at finansministerens grådighed vil føre til, at disse mennesker udsættes for vanskeligheder, som andre ikke har. Jeg tror ikke, det vil føre til, at de i stedet vil fejre festerne i restaurationer, men jeg tror, det vil føre til, at de vil klumpe sig sammen i de små hjem, og det synes jeg ikke kan være rimeligt.

Jeg vil også udtale mig imod skærpselsen af reglerne om marketenderier, således at der nu kun må udskænkes øl og ikke længere snaps, likør og lignende varer. Som jeg sagde før, har der længe været en udvikling i gang, som har medført, at der praktisk

taget ikke nydes sådanne varer i marketenderierne, det er ikke en dagligdags begivenhed. Det sker, når der er fødselsdag, jubilæum o. lign., at man slår sig sammen om en halv flaske snaps, men udover det er der ikke mere meget salg af disse varer. Alene af den grund kan jeg ikke se, at det skulle være rimeligt at ændre de hidtidige bestemmelser. Jeg synes, at de arbejdende skal have ret til at fejre fødselsdagen og jubilæet med indkøb af snaps. Som menneskene nu engang er, tror jeg nemlig, at hvis det bliver totalt forbudt, vil der kun ske det, at man tager snapsen med i lommen hjemmefra, og så kan jeg ikke indse, hvad man har opnået. Iøvrigt vil jeg igen understrege, at det jo er den almindelige købekrafts forringelse, der gør, at der nu er sat en naturlig og rimelig grænse for, hvad der nydes af disse varer, også i marketenderierne.

Med hensyn til forslaget om, at der ikke må tilbageholdes løn for gæld stiftet i marketenderierne, vil jeg gerne sige, at jeg har haft mine meget store tvivl og egentlig er imod en ændring som foreslået her. Jeg har den samme betænkelighed som det ærede medlem hr. Weikop: at det kan være farligt at umyndiggøre folk på den måde, det sker her. Det vil også kunne forekomme marketenderne urimeligt, at de alene skal bære risikoen for en gæld. Jeg synes, at det fornuftigste ville være simpelthen at lade dette spørgsmål afgøre gennem en aftale el. lign. mellem de enkelte virksomheders administratorer og arbejderne i de pågældende virksomheder. Lad dem dog selv diskutere og træffe afgørelse af, hvordan dette spørgsmål skal ordnes. Det synes jeg lyder meget mere tiltalende.

Jeg synes, det er rimeligt også af den grund, at der forhandles andre varer i marketenderierne end drikkevarer. Dette varesalg er der fra anden side anket imod, men jeg vil forsvare denne ret for marketenderierne. Det er i vore dage en meget stor fordel, ikke mindst for de selverhvervende kvinder, som har meget lidt tid til